

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2468/98 af 3. november 1998 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter 19

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2467/98

af 3. november 1998

om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989, om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød ⁽³⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer ⁽⁴⁾; forordningen bør derfor kodificeres, således at dens bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt;

(2) funktionen og udviklingen af fællesmarkedet for landbrugsprodukter skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik, og denne skal navnlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, der kan udformes forskelligt alt efter produkternes art;

(3) med henblik på at nå de i traktatens artikel 39 anførte mål samt især at stabilisere markederne og

sikre de pågældende landbrugere en rimelig levestandard er det nødvendigt at opretholde visse foranstaltninger, som letter udbuddets tilpasning af markedets behov; især bør fællesskabsproducenterne af fåre- og gedekød fortsat modtage en præmie til udligning af deres indkomsttab, ligesom der bør anvendes interventionsforanstaltninger;

(4) der bør fastsættes en basispris, som dels tjener til at udløse interventionsforanstaltningerne, dels til at beskytte fællesskabsmarkedet mod prisudsving på verdensmarkedet for visse produkter i denne sektor;

(5) størrelsen af den præmie, der skal ydes producenterne, og som beregnes på grundlag af et fælles indkomsttab i Fællesskabet, skal afhænge af den uensartede specialisering i produktionssystemerne i Fællesskabet; for at begrænse en stigning i budgetomkostningerne i denne sektor må der fastsættes et loft for præmie til fuld takst på 1 000 dyr pr. producent i ugunstigt stillede områder i henhold til direktiv 75/268/EØF ⁽⁵⁾, og på 500 dyr pr. producent i de øvrige områder, overstiges dette antal dyr, udbetales præmien med en nedsat takst på 50 %;

(6) med henblik på god administrativ forvaltning bør fristen for udbetaling af præmien falde sammen med regnskabsårets udgang;

⁽¹⁾ EFT C 313 af 12.10.1998.

⁽²⁾ EFT C 214 af 10.7.1998, s. 72.

⁽³⁾ EFT L 289 af 7.10.1989, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1589/96 (EFT L 206 af 16.8.1996, s. 25).

⁽⁴⁾ Se bilag II, del B.

⁽⁵⁾ EFT L 128 af 19.5.1975, s. 1. Direktivet er afløst af forordning (EF) nr. 950/97 (EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1).

- (7) antallet af moderfår i Fællesskabet viser stigende tendens, hvilket har medført mærkbare prisfald, som alvorligt har forstyrret markedsligevægten; denne udvikling, som delvis er bremset ved de metoder, der er anvendt i forbindelse med priser og stabilisatorer, har ikke desto mindre medført, at produktionen og EUGFL's udgifter er steget;
- (8) det er derfor nødvendigt, at der med forbehold af særlige bestemmelser, som skal gælde for producentsammenslutninger, fastsættes et individuelt loft pr. producent baseret på de samlede præmier, der blev ydet til de enkelte producenter i produktionsåret 1991;
- (9) på baggrund af udviklingen i produktionen i hele Fællesskabet bør de samlede præmier dog multipliceres med en koefficient, der fastsættes for hver medlemsstat, og som udtrykker forholdet mellem det samlede antal præmieberettigede dyr i begyndelsen af 1989, 1990 og 1991 og det samlede antal præmieberettigede dyr i produktionsåret 1991; der bør dog fastsættes særlige bestemmelser for Tyskland for at tage hensyn til visse særlige problemer i de nye delstater;
- (10) nye producenter bør ikke udelukkes fra præmien, og det samme gælder nuværende producenter, hvis referencebesætning ikke svarer til den normale udvikling i fårebestanden; der bør derfor oprettes en national reserve, der indledningsvis opbygges ved hjælp af en fast udtagning fra de individuelle lofter for alle producenter; der bør træffes bestemmelse om at øge reserven i ugunstigt stillede områder;
- (11) hvis der sker ændringer i støttemodtagerens besiddelser eller produktionskapacitet, kan det være nødvendigt at justere produktionen; de rettigheder, der er erhvervet med hensyn til individuelle lofter, bør derfor på visse betingelser kunne overdrages til andre producenter; for at gøre overdragelsesordningen så smidig som mulig, bør det tillades at foretage overdragelse af rettigheder, selv om bedriften ikke overdrages; overdragelsen bør omfattes af regler, der tillader at afstå visse rettigheder vederlagsfrit til den nationale reserve, for at der ved hjælp af denne især kan gives rettigheder til nye producenter;
- (12) for at tage hensyn til det forhold, at producenter bør have mulighed for at indskrænke deres produktion i en begrænset periode, bør medlemsstaterne bemyndiges til at kunne tillade midlertidig overdragelse af præmierettigheder;
- (13) der bør skabes en forbindelse mellem følsomme områder eller lokaliteter og fåre- og gedeproduktionen for at sikre, at denne produktion opretholdes, især i områder uden noget alternativ;
- (14) det individuelle præmieloft for hver producent vil indskrænke antallet af præmieberettigede moderfår og geder;
- (15) denne foranstaltning gør det unødvendigt at fastsætte begrænsninger pr. dyr med henblik på bestemmelse af præmiens størrelse uden dog at gribe ind i de nuværende præmieberettigede producenters ret til præmie; der bør derfor indføres mulighed for at justere de individuelle lofter;
- (16) fastsættelsen af et individuelt loft pr. producent for retten til præmie kan medføre administrative vanskeligheder i forbindelse med visse producentsammenslutninger, navnlig familiesammenslutninger, når de foretages overførsel af præmierettigheder mellem medlemmerne af disse sammenslutninger; af hensyn til god administrativ forvaltning bør det derfor fastsættes, at nogle sammenslutninger under visse betingelser kan fritages for at afstå den foreskrevne procentdel af præmierettighederne til den nationale reserve i tilfælde af overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften; en sådan bestemmelse må hverken føre til en forhøjelse af de individuelle rettigheder, der for øjeblikket er tildelt i hver medlemsstat, eller give anledning til oprettelse af nye producentsammenslutninger, der alene oprettes med henblik på at undgå afståelse af den foreskrevne procentdel af rettighederne til den nationale reserve i tilfælde af overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften;
- (17) det individuelle loft blev bl.a. fastlagt på grundlag af de samlede præmiebeløb, der for produktionsåret 1991 blev ydet til den enkelte producent; som følge af, at det pågældende produktionsår i Italien og Grækenland var et overgangså mellem to forskellige præmieordninger, er der her en række producenter, som ikke har været i stand til at indgive en præmieansøgning for produktionsåret 1991 svarende til antallet af præmieberettigede dyr; for at råde bod på denne situation er det

hensigtsmæssigt at indføre en særlige reserve for henholdsvis Italien og Grækenland, som svarer til det anslåede maksimale antal præmierettigheder, som de pågældende producenter er gået glip af; der bør derfor i første omgang sørges for, at de ansvarlige myndigheder i disse to medlemsstater kan tildele nye rettigheder inden for rammerne af den ovenfor omhandlede særlige reserve, og efter at Kommissionen har kontrolleret, at de således tildelte rettigheder er tildelt rigtigt, bl.a. i de regioner, der er mest berørt af denne situation, skal Italiens og Grækenlands nationale reserve med virkning fra produktionsåret 1995 forhøjes med en mængde svarende til summen af de nytildelte rettigheder;

- (18) det er nødvendigt på ny at fastlægge de betingelser, på hvilke Tyskland kan vedtage særlige bestemmelser for at tage hensyn til de specifikke problemer, der fortsat gør sig gældende i de nye delstater;
- (19) for at opnå en gnidningsløs overgang fra de nuværende bestemmelser i de nye tyske delstater til den præmieordning, der gælder i resten af Fællesskabet, kan visse overgangsforanstaltninger blive nødvendige;
- (20) i forbindelse med produktion af fåre- og gedekød er beskyttelsen af miljøet blevet et vigtigt element, som bør tages i betragtning; medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at begrænse eller ophæve betalingen af præmien til fåre- og gedekødsproducenter, hvis de pågældende producenter ikke fuldt ud efterkommer de miljøregler, som medlemsstaterne har fastlagt, forudsat at sanktionen står i et rimeligt forhold til overtrædelsen;
- (21) for så vidt angår interventionsforanstaltningerne bør det bestemmes, at de skal tage form af støtte til privat oplagring, da denne form for støtte har den mindst mulige indvirkning på den normale afsætning af produkterne;
- (22) når bestemte kriterier vedrørende markedspriserne er opfyldt, bør det som regel besluttes at yde støtte til privat oplagring, hvis der anvendes en licitationsprocedure; ydelse af støtten til privat oplagring ved forudfastsættelse af støttebeløbet kan forbedre effektiviteten af foranstaltningen med støtte til privat oplagring, når det i hastetilfælde er nødvendigt at anvende privat oplagring på baggrund af

en særlig vanskelig markedssituation i et eller flere noteringsområder; det er således nødvendigt at bemyndige Kommissionen til at anvende proceduren med forudfastsættelse af støttebeløbet, når denne markedssituation er konstateret, selv om ovennævnte kriterier vedrørende markedspriserne ikke er opfyldt;

- (23) formålet med ovennævnte præmie er at sikre producenten en rimelig indkomst; under hensyn til afsætningsmulighederne på fællesskabsmarkedet og Fællesskabs internationale forpligtelser bør produktionen af fåre- og gedekød dog ikke fremmes, når bestanden overstiger et niveau, som er fastlagt i forhold til markedssituationen; med henblik herpå bør der fastsættes en nedsættelse af den garanti, der er fastsat for de pågældende foranstaltninger; den maksimale garantimængde bør fastsættes til det niveau, som bestanden af moderfår nåede op på den 31. december 1987 i de pågældende områder, og der bør fastsættes bestemmelser for en senere revision af denne mængde;
- (24) det må forventes, at indførelsen af individuelle lofter for hver producent for modtagelse af præmie, hvor den nuværende bestand opretholdes, i betydelig grad nedsætter risikoen for budgetoverskridelse; derfor er det hensigtsmæssigt, at koefficienten for nedsættelse af den i artikel 13, stk. 2, i nærværende forordning omhandlede basispris fastsættes til samme størrelse som for produktionsåret 1990;
- (25) ved siden af interventionsordningerne bidrager en handelsregulering med en afgiftsordning ved indførelse principielt til en stabilisering af EF's marked; denne samhandelsordning er baseret på de aftaler, der indgås inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, i det følgende betegnet »GATT-aftalerne«;
- (26) de ansvarlige myndigheder bør sættes i stand til permanent at følge bevægelserne i samhandelen for at kunne vurdere udviklingen på markedet og i givet fald anvende nærværende forordning; for at omfanget af samhandelen kan kontrolleres af de kompetente myndigheder og de i nærværende forordning omhandlede foranstaltninger eventuelt anvendes, bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser, der kræver, at der stilles sikkerhed som garanti for, at de forretninger, som der er anmodet om licens for, virkelig gennemføres;

- (27) for at undgå eller begrænse de skadelige virkninger på Fællesskabets marked, som indførslen af visse landbrugsprodukter kan medføre, skal der ved indførslen af et eller flere af disse produkter betales en ekstra importafgift, hvis visse betingelser er opfyldt;
- (28) det vil være hensigtsmæssigt at tillægge Kommissionen kompetence til at åbne og forvalte de toldkontingenter, som er en følge af GATT-aftalerne, på visse betingelser;
- (29) som tillæg til den ovenfor beskrevne ordning bør der åbnes mulighed for at regulere anvendelsen og i det omfang markedssituationen kræver det, helt eller delvis forbyde anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling;
- (30) ordningen med told gør det muligt at give afkald på alle øvrige beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; denne ordning med fælles priser og told kan dog under usædvanlige omstændigheder vise sig utilstrækkelig; for ikke i sådanne tilfælde at lade Fællesskabets marked være ubeskyttet over for de forstyrrelser, der måtte følge deraf, da de tidligere importhindringer er blevet fjernet, må Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med bestemmelserne i GATT-aftalerne;
- (31) der gives mulighed for at træffe foranstaltninger, når markedsforstyrrelser indtræder eller truer med at indtræde som følge af en væsentlig prisstigning; markedssituationen kræver, at denne mulighed også står åben i tilfælde af et væsentligt prisfald;
- (32) begrænsninger i den frie vareomsætning som følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af sygdomme hos dyr kan skabe vanskeligheder på markedet i en eller flere medlemsstater; det er nødvendigt at åbne mulighed for at indføre undtagelsesforanstaltninger til støtte af markedet med henblik på at afhjælpe en sådan situation;
- (33) for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastlægges en procedure, ved hvilken der i en forvaltningskomité tilvejebringes et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;
- (34) ved den fælles markedsordning for fåre- og gedekød skal der, sideløbende og på passende måde, tages hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 fastsatte mål;
- (35) når det indre marked hviler på et system af fælles priser, kan dets funktion skades ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der gør det muligt at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde støtte, der er uforenelig med det fælles marked, bringes i anvendelse inden for fåre- og gedekødssektoren;
- (36) de udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i medfør af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning; påhviler Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 1

Den fælles markedsordning for fåre- og gedekød omfatter regler for priser og samhandel og gælder for følgende produkter:

⁽¹⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1).

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0104 10 30	Lam (et år og derunder)
0104 10 80	Andre varer end racerene avlsdyr (får)
0104 20 90	Geder, levende, undtagen racerene avlsdyr
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset
0210 90 11	Kød af får og geder, ikke udbenet, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 90 19	Kød af får og geder, udbenet, saltet, i saltlage, tørret eller røget
b) 0104 10 10	Får, levende, racerene avlsdyr
0104 20 10	Geder, levende, racerene avlsdyr
0206 80 99	Spiseligt slagteaffald af får og geder, fersk eller kølet, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0206 90 99	Spiseligt slagteaffald af får og geder, frosset, undtagen til fremstilling af farmaceutiske produkter
0210 90 60	Spiseligt slagteaffald af får og geder, saltet, i saltlage, tørret eller røget
ex 1502 00 90	Talg af får eller geder, andre end dem i nr. 1503
c) 1602 90 72 1602 90 74	Andre varer af kød eller slagteaffald af får eller geder, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
d) 1602 90 76 1602 90 78	Andre varer af kød eller slagteaffald, af får eller geder

KAPITEL II

Pris-, præmie- og interventionsordning

Artikel 2

For i erhvervslivet at fremme initiativer, der kan lette tilpasningen af udbuddet til markedets krav, kan der for de i artikel 1 nævnte produkter træffes følgende fællesskabsforanstaltninger:

- foranstaltninger, der skal muliggøre en bedre avlsplanlægning
- foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af fremstilling, forarbejdning og afsætning
- foranstaltninger til forbedring af kvaliteten
- foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på baggrund af de benyttede produktionsmidler

- foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De generelle regler for disse foranstaltninger fastsættes efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 3

- Efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsættes der hvert år for det følgende produktionsår en basispris for ferske eller kølede fårekroppe.

- Ved fastsættelse af basisprisen tages der især hensyn til følgende faktorer:

- markedssituationen for fårekød i det indeværende år
- udsigterne for udviklingen i produktion og forbrug af fårekød
- produktionsomkostningerne for fårekød

- d) markedssituationen i de andre sektorer for animalske produkter, navnlig oksekødssektoren
- e) de indvundne erfaringer.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal de sæsonregulerede basispriser for at tage hensyn til fællesskabsmarkedets normale sæsonudsving for fårekød.

3. Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffer anden beslutning, begynder produktionsåret den første mandag i januar og slutter dagen før denne dag det følgende år.

Artikel 4

1. Der konstateres en ugentlig vægtet gennemsnitspris for ferske eller kølede fårekroppe på Fællesskabets repræsentative markeder på basis af de priser, der konstateres på det eller de repræsentative markeder i hvert noteringsområde for EF-standardkvaliteten af ferske eller kølede fårekroppe under hensyn til den forholdsmæssige betydning af den samlede produktion af fårekød i hvert noteringsområde.

Ved noteringsområde forstås:

- Storbritannien
- Nordirland
- alle andre medlemsstater hver for sig.

2. Den i stk. 1 omhandlede fællesskabsnotering for standardkvalitet repræsenterer den gennemsnitlige mest udbredte produktion i Fællesskabet for besætninger, der er specielt beregnet til produktion af kød af tunge lam.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, skal med kvalificeret flertal:

- fastlægge standardkvaliteten
- udarbejde en definition af lam, der opfedes til tunge slagtekroppe.

3. Alle fåreproducenter, der afsætter fåremælk eller mælkeprodukter, der er fremstillet på grundlag af fåremælk, anses for producenter af lette lam. Alle fåreproducenter anses for producenter af tunge lam.

4. Alle medlemsstater indfører på en for Kommissionen tilfredsstillende måde og senest for produktionsåret 1991 en foranstaltning, der gør det muligt at sondre mellem producenter af tunge lam og producenter af lette lam.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 25.

Artikel 5

1. I det omfang, det er nødvendigt til udligning af et eventuelt indkomsttab, som fårekødsproducenterne i Fællesskabet har lidt i løbet af et produktionsår, des der en præmie.

Men henblik herpå fastsættes et fælles indkomsttab, som pr. 100 kg slagtet vægt udgør den eventuelle forskel mellem den basispris, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og det aritmetiske gennemsnit af de ugentlige markedspriser, der er konstateret i overensstemmelse med artikel 4.

2. Størrelsen af den præmie, der betales for hvert moderfår til de producenter af tunge lam, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, beregnes ved anvendelse på det i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede indkomsttab af en koefficient, som for hele Fællesskabet udtrykker den normale årlige gennemsnitsproduktion af kød af tunge lam pr. moderfår, der producerer disse lam, opgjort pr. 100 kg slagtet vægt.

3. Størrelsen af den præmie, der udbetales for hvert moderfår til de producenter af lette lam, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, beregnes ved anvendelse på det i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede indkomsttab af en koefficient på 80 % af den koefficient, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2 i nærværende artikel.

4. Hver producent oppebærer den præmie, der er beregnet for den kategori, han tilhører. En producent, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter, kan, hvis han kan godtgøre, at mindst 40 % af de lam, som er født på hans bedrift, er opfedet til tunge slagtekroppe, på anmodning herom modtage den præmie, der gælder for den tunge kategori, i et forhold svarende til det antal lam, som er født på hans bedrift, og som opfedes til tunge slagtekroppe.

5. Til udligning af et indkomsttab for gedekødsproducenterne ydes der en præmie:

- a) dels i de i bilag I nævnte områder
- b) dels i bjergområder i henhold til artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 950/97 af 20. maj 1997 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽¹⁾, bortset fra de i bilag I i denne forordning nævnte områder, for så vidt det efter proceduren i artikel 25 fastslås, at produktionen i disse områder opfylder følgende to kriterier:

⁽¹⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1.

- gedeopdrættet tager hovedsagelig sigte på gedekødsproduktion
- der anvendes samme teknik til opdræt af geder og får.

Det præmiebeløb, der betales for hver ged, svarer til 80 % af den præmie, der betales for hvert moderfår i overensstemmelse med stk. 2.

6. Inden udgangen af hvert halvår foretager Kommissionen — efter proceduren i artikel 25 — en vurdering af det forventede indkomsttab for hele produktionsåret og af det forventede præmiebeløb.

På grundlag af dette anslåede indkomsttab kan medlemsstaterne udbetale et halvårligt forskud på indtil 30 % af den anslåede præmie til alle deres producenter.

Medlemsstaterne kan bestemme, at disse to forskud udbetales på én gang til producenterne fra udgangen af andet halvår.

Det endelige præmiebeløb fastsættes straks efter udgangen af det pågældende produktionsår og senest den 31. marts. Et eventuelt restbeløb udbetales inden den 15. oktober samme år.

Præmien udbetales til producenten på grundlag af det antal moderfår og/eller geder, der holdes på bedriften i en minimumsperiode, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 25.

7. Indtil udgangen af produktionsåret 1994 udbetales præmien til producenter af fåre- og gedekød som omhandlet i nærværende artikel til fuld takst for indtil 1 000 dyr pr. producent i de ugunstigt stillede områder i henhold til artikel 3, stk. 3, 4 og 5, i direktiv 75/268/EØF, og for indtil 500 dyr pr. producent i de øvrige områder.

Overstiges de lofter, der er nævnt i første afsnit, fastsættes præmiebeløbet indtil udgangen af produktionsåret 1994 til 50 % af det beløb, som bliver beregnet.

For så vidt angår sammenslutninger eller andre former for samarbejde mellem producenter, anvendes de i første afsnit omhandlede lofter individuelt på de enkelte producenter.

8. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal de almindelige regler for den i denne artikel fastsatte ordning, blandt andet definitionerne på præmiemodtager og præmieberettiget moderfår samt

præmieberettiget ged i de områder, der er omhandlet i stk. 5.

Efter samme procedure

- kan Rådet udvide ydelsen af præmien til at omfatte visse hundyr af bjergrace, der opdrættes i nærmere fastsatte områder med særligt vanskelige produktionsvilkår, og som ikke svarer til definitionen på præmieberettiget moderfår; i så fald er det enhedspræmiebeløb, der betales for disse hundyr, lig med 70 % af det beløb, der er fastsat for et præmieberettiget moderfår i overensstemmelse med stk. 2

- kan Rådet bestemme, at præmien kun ydes til producenter med et minimumsantal moderfår og, med hensyn til de i stk. 5 nævnte områder, et minimumsantal moderfår og/eller geder.

9. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 25:

- i givet fald de præmier, der betales pr. moderfår til de producenter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, for hundyr af bjergrace som omhandlet i stk. 8, samt pr. ged for så vidt angår de områder, der er omhandlet i stk. 5

- de i stk. 2 omhandlede koefficienter for hvert produktionsår og for hele produktionsåret

- gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel, blandt andet om indgivelse af ansøgningerne om præmie og om udbetaling heraf.

10. De udgifter, der afholdes som led i ordningen i denne artikel, betragtes som en del af interventionerne til regulering af landbrugsmarkederne.

Artikel 6

1. Der indføres et individuelt loft pr. producent for den i artikel 5 omhandlede præmie.

For producenter, der har fået tildelt præmien inden produktionsåret 1992, udbetales præmien for produktionsåret 1993 og følgende produktionsår for det antal dyr, som præmien blev udbetalt for i produktionsåret 1991, multipliceret med den i stk. 5 omhandlede koefficient.

Såfremt denne koefficient er større end 1, kan medlemsstaterne dog vedtage helt eller delvis at anvende det yderligere antal præmierettigheder, som følger heraf, til tilførsel til den i artikel 7, stk. 1, omhandlede nationale reserve.

Lofterne nedsættes således, at den i artikel 7, stk. 1, omhandlede nationale reserve kan oprettes.

2. Er præmien for produktionsåret 1991 ikke udbetalt eller udbetalt med et nedsat beløb som følge af naturlige forhold, tages der hensyn til det antal dyr, der svarer til udbetalingerne i det nærmest forudgående produktionsår. Er præmien for produktionsåret 1991 ikke udbetalt eller udbetalt med et nedsat beløb som følge af sanktioner, der har medført præmietilbageholdelse, tages der hensyn til det antal dyr, der blev konstateret under den kontrol, der gav anledning til sanktionerne.

3. For sammenslutninger, foreninger eller andre former for samarbejde mellem producenter anvendes de i stk. 1 omhandlede lofter individuelt på hver tilsluttet producent efter følgende regel:

- a) Har sammenslutningen meddelt den i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2385/91⁽¹⁾ nævnte fordelingsnøgle for fårebestanden for produktionsåret 1991 til den kompetente myndighed ifølge artikel 4 i nævnte forordning, fastsættes lofterne for hvert producerende medlem på grundlag af fordelingsnøglen.
- b) Har sammenslutningen ikke meddelt den i litra a) nævnte fordelingsnøgle for produktionsåret 1991, udbetales præmien til sammenslutningen for det antal dyr, som præmieydelsen til sammenslutningen omfattede for produktionsåret 1991, ifølge reglerne i stk. 1. Der fastsættes for produktionsåret 1993 et individuelt loft for hvert producerende medlem efter den af sammenslutningen meddelte fordelingsnøgle.

Hvis sammenslutningens sammensætning senere hen ændres, tages der ved udbetalingen af præmien til sammenslutningen hensyn til opgørelsen over de individuelle lofter for de enkelte producerende medlemmer, der har tilsluttet sig eller forladt sammenslutningen.

4. Retten til præmie fastsættes efter følgende regler:

- a) Præmierettighederne forbeholdes producenter, der fik udbetalt præmie for produktionsåret 1991, og som også har indgivet en ansøgning om præmie for produktionsåret 1992.

- b) Når en producent sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overdrage alle sine præmierettigheder til den, der overtager bedriften.

Han kan også overdrage alle eller en del af sine rettigheder til andre producenter uden at overdrage bedriften. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 25 opstille specifikke regler for det mindste antal, der kan udgøre en deloverdragelse.

I tilfælde af overdragelse, uden at bedriften overdrages, skal han afstå en del af sine præmierettigheder, dog højst 15 % uden vederlag til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor hans bedrift er beliggende, med henblik på gratis tildeling til nye producenter eller andre prioriterede producenter, som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Fra produktionsåret 1995 finder tredje afsnit ved overdragelser af præmierettigheder mellem medlemmer af samme producentsammenslutning dog ikke anvendelse på medlemmer af en producentsammenslutning, der opfylder en række betingelser, som fastlægges nærmere af Kommissionen efter proceduren i artikel 25.

I disse betingelser skal der mindst tages hensyn til:

- medlemmernes status i sammenslutningen
- varigheden af medlemmernes medlemskab og deltagelse i sammenslutningen
- sammenslutningens sammensætning

i det omfang, det er nødvendigt, for ikke at bringe anvendelsen af tredje afsnit i fare.

- c) Medlemsstaterne

- træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at præmierettighederne flyttes væk fra følsomme områder eller områder, hvor fåreavl er særlig vigtig for den lokale økonomi
- kan fastsætte, at overdragelse af rettigheder uden overdragelse af bedriften sker enten direkte mellem producenter eller via den nationale reserve.

- d) Medlemsstaterne kan, inden en dato, som skal fastsættes, give tilladelse til midlertidig overdragelse af den del af præmierettighederne, som den pågældende producent ikke agter at benytte.

- e) Præmierettigheder, der overdrages endeligt eller midlertidigt til en producent, skal lægges til de præmierettigheder, som han oprindeligt har fået tildelt.

⁽¹⁾ EFT L 219 af 7.8.1991, s. 15. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2143/96 (EFT L 286 af 8.11.1996, s. 10).

f) Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til dette stykke efter proceduren i artikel 25, især bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne under hensyntagen til deres modefårbesætningers struktur kan fastlægge den i stk. 1 nævnte nedsættelse, samt bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne kan løse de særlige problemer, der kan opstå i forbindelse med overdragelse af præmierettigheder fra producenter, der ikke ejer de arealer, deres bedrift ligger på.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 fastsætter medlemsstaterne en koefficient, der udtrykker forholdet mellem:

- a) det samlede antal dyr, der gav ret til præmie, og som var til stede på støttemodtagernes bedrifter i begyndelsen af et af produktionsårene 1989, 1990 eller 1991, og
- b) det samlede antal dyr, der gav ret til præmie for produktionsåret 1991.

Medlemsstaterne skal inden den 31. oktober 1992 underrette Kommissionen om, hvilket år de har valgt med henblik på litra a).

6. Medlemsstaterne omregner de individuelle lofter på en sådan måde, at de mængder, der overstiger lofterne på 1 000 dyr og 500 dyr, som omhandlet i artikel 5, stk. 7, reduceres med 50 %. De omregnede lofter anvendes fra produktionsåret 1995.

Artikel 7

1. Hver medlemsstat opretter en indledende national reserve svarende til mindst 1 % og højst 3 % af summen af de individuelle lofter for de producenter, hvis bedrifter er beliggende på dens område. Den nationale reserve skal også tildeles rettigheder i henhold til artikel 6, stk. 4, litra b).

For Tyskland beregnes den indledende nationale reserve på grundlag af summen af alle de individuelle lofter for producenter, hvis bedrifter er beliggende i de gamle tyske delstater. Denne reserve vedrører kun de pågældende producenter.

Endvidere indføres der for Italien og Grækenland en særlig reserve med et loft på 600 000 rettigheder for hver af disse to medlemsstater, som skal gøre det muligt at tildele supplerende rettigheder til producenter, der er berørt af sammenfaldet i produktionsåret 1991 af dels ændringerne i støttebetingelserne for præmieberettigede dyr, dels indførelsen af ordningen med et individuelt

garantiloft pr. producent, baseret på antallet af udbetalte præmier for nævnte produktionsår.

Kommissionen kontrollerer, at de supplerende rettigheder kun tildeles de berørte producenter, som ikke må opnå flere rettigheder end dem, de ville have fået tildelt, hvis den i tredje afsnit omhandlede situation ikke var indtruffet.

Med forbehold af denne kontrol og inden for grænserne af den i tredje afsnit omhandlede særlige reserve forhøjes den nationale reserve, der er oprettet i henhold til denne artikel, med en mængde svarende til summen af de supplerende rettigheder, som skal tildeles; denne forhøjelse berører ikke den tillægsreserve, der er omhandlet i stk. 3.

2. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserver til at tildele præmierettigheder til navnlig følgende producenter:

- a) producenter, der har indgivet præmieansøgning inden produktionsåret 1992, og som over for den kompetente myndighed har godtgjort, at anvendelsen af lofterne, i henhold til artikel 6, ville true deres bedrifts rentabilitet på baggrund af gennemførelsen af et investeringsprogram i fåre- og gedesektoren, der er udarbejdet inden den 1. januar 1993
- b) producenter, som for produktionsåret 1991 har indgivet en præmieansøgning, der som følge af usædvanlige forhold ikke svarer til den faktiske situation som fastslået i de foregående produktionsår
- c) producenter, der regelmæssigt har indgivet en præmieansøgning, dog uden at have indgivet en for produktionsåret 1991
- d) producenter, der indgiver præmieansøgning for første gang i produktionsåret 1993 eller i de følgende produktionsår
- e) producenter, som har erhvervet en del af arealer, der før har været benyttet af andre producenter til fåre- eller gedehold.

3. Der oprettes en tillægsreserve på 1 % af summen af de individuelle lofter for producenterne i hver medlemsstats ugunstigt stillede områder; denne reserve skal udelukkende tildeles producenter i disse områder efter kriterier, som medlemsstaterne fastlægger.

For Tyskland udgør tillægsreserven 1 % af summen af de individuelle lofter for producenter, hvis bedrifter er beliggende i de gamle tyske delstaters ugunstigt stillede områder. Denne reserve vedrører kun de pågældende producenter.

4. Med forbehold af artikel 6, stk. 4, litra f), fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til artikel 6 og nærværende artikel efter proceduren i artikel 25.

Efter samme procedure vedtages de foranstaltninger, der anvendes, hvis den nationale reserve i en medlemsstat ikke er udnyttet.

Artikel 8

1. Uanset artikel 6, stk. 1, gælder følgende for de nye tyske delstater:

- a) der fastsættes et regionalt loft på 1 mio. præmieberettigede dyr
- b) Tyskland fastlægger betingelserne for tildelingen af dette loft og dets områdemæssige fordeling.

2. I de nye tyske delstater anvender Tyskland senest fra begyndelsen af produktionsåret 2 000 bestemmelserne om de individuelle producentlofter, som gælder i resten af Fællesskabet, dog med forbehold af bestemmelserne i nærværende artikel.

Tyskland giver producenterne meddelelse om deres individuelle loft for ydelsen af den i artikel 5 omhandlede præmie. Det individuelle producentloft fastlægges på grundlag af antallet af moderfår, som der blev betalt præmie for i produktionsåret forud for det år, for hvilket producenterne fik meddelelse om deres individuelle lofter.

3. Hvis præmien for referenceåret ikke er udbetalt eller udbetalt med et nedsat beløb som følge af naturlige forhold, tages der hensyn til det antal dyr, der svarer til udbetalingerne i det nærmest forudgående produktionsår. Hvis præmien for referenceåret ikke er udbetalt eller udbetalt med et nedsat beløb som følge af sanktioner, der har medført præmietilbageholdelse, tages der hensyn til det antal dyr, der blev konstateret under den kontrol, der gav anledning til sanktionerne.

4. Hvis summen af alle de individuelle lofter for producenter, hvis bedrifter er beliggende i de nye tyske delstater, er under det regionale loft, der er fastsat for dette område, lægges de resterende rettigheder til den tyske nationale reserve som omhandlet i artikel 7, stk. 1. Den nye reserve, der således opstår, er gældende på hele Tysklands område.

5. Om nødvendigt fastsætter Kommissionen gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 25.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan anvende passende miljøforanstaltninger, som svarer til de specifikke forhold på det område, der anvendes til produktion af får eller geder, som er berettigede til præmien.

De medlemsstater, som gør brug af denne mulighed, fastlægger sanktioner, der er passende og står i et rimeligt forhold til alvoren af de miljømæssige konsekvenser, som en manglende overholdelse af de pågældende foranstaltninger har. Disse sanktioner kan indebære en begrænsning eller eventuelt ophævelse af de fordele, som følger med præmien. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i forbindelse med anvendelsen af denne artikel.

Artikel 10

1. Uanset artikel 6, stk. 1, 2, 3, stk. 4, litra a), stk. 5 og 6, fastsættes der et samlet loft for Finland, Sverige og Østrig for den i artikel 5 omhandlede præmie. Det samlede antal præmieberettigede dyr under dette loft fastsættes til:

- 205 651 for Østrig
- 80 000 for Finland
- 180 000 for Sverige.

Disse tal omfatter både de oprindeligt tildelte mængder og enhver reserve, som medlemsstaterne opretter.

2. Inden for de i stk. 1 nævnte lofter tildeles der individuelle lofter til producenterne i Finland, Sverige og Østrig senest:

- den 31. december 1996 for Østrig
- den 31. december 1995 for Finland og Sverige.

3. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 25 gennemførelsesbestemmelser til denne artikel og særlig de nødvendige tilpasnings- og overgangsforanstaltninger.

Artikel 11

Der kan træffes interventionsforanstaltninger i form af støtte til privat oplagring af lammekroppe og opskæringer heraf.

Artikel 12

1. Hvis

- den i henhold til artikel 4 konstaterede pris på den ene side, og
- markedsprisen i et noteringsområde som omhandlet i artikel 4, stk. 1, på den anden side

er mindre end 90 % af den i artikel 3, stk. 2, omhandlede sæsonregulerede basispris og kan forventes af forblive på dette niveau, kan det vedtages at iværksætte den i artikel 11 omhandlede støtte til privat oplagring for det pågældende noteringsområde.

2. Hvis

- den i henhold til artikel 4 konstaterede pris på den ene side, og
- markedsprisen i et noteringsområde på den anden side

er mindre end 70 % af den sæsonregulerede basispris og kan forventes af forblive på dette niveau, kan det vedtages at iværksætte den i artikel 11 omhandlede støtte til privat oplagring for det pågældende noteringsområde; der skal i så fald benyttes en licitationsprocedure.

Det kan imidlertid besluttes at yde denne støtte som led i en procedure med forudfastsættelse, såfremt det i hastetilfælde er nødvendigt at anvende privat oplagring på baggrund af en særlig vanskelig markedssituation i et eller flere noteringsområder. Denne procedure kan i så fald kun besluttes for noteringsområder, hvor denne markedssituation er konstateret.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal de almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

4. Efter proceduren i artikel 25

- a) fastsættes de varer og kvaliteter, for hvilke der kan ske privat oplagring
- b) træffes der afgørelser om indledning af de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger.
- c) træffes der afgørelse om støtte til privat oplagring, de godkendte mængder samt tidspunktet for dens ophør
- d) vedtages de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, især betingelserne for anvendelse af interventionsforanstaltningerne.

Artikel 13

1. Den maksimale garantimængde fastsættes til 63 400 000 moderfår.

2. For hvert produktionsår gælder følgende:

- hvis bestanden af moderfår anslås at ville overstige den maksimale garantimængde for dette produktionsår, nedsættes den i artikel 5 omhandlede præmie såvel for moderfår som for geder med incidensen på basisprisen af en koefficient, der svarer til en nedsættelse af basisprisen med 1 % for hver procents overskridelse af det maksimale garantiniveau
- hvis den i første led fastsatte mekanisme ved anvendelse på den faktisk konstaterede bestand af moderfår for det foregående produktionsår fører til et præmiebeløb, der er forskelligt fra det beløb, der er blevet beregnet, foretages justeringen på tidspunktet for fastsættelsen af den endelige moderfårspræmie for det pågældende produktionsår, eller, hvis dette ikke er muligt, i forbindelse med beregningen af præmien for det følgende produktionsår.

Ved udarbejdelse af prognoserne over og den endelige opgørelse af bestanden af moderfår tages der ikke hensyn til det antal moderfår, der er opdrættet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder den koefficient og det beløb, der er omhandlet i stk. 2, fastsættes efter proceduren i artikel 25.

4. Fra produktionsåret 1993 er den i stk. 2 omhandlede nedsættelseskoefficient for basisprisen dog 7 %.

KAPITEL III

Regler for samhandelen med tredjelande*Artikel 14*

1. Ved import til eller eksport fra Fællesskabet af de i artikel 1 nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Fællesskabet han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 17.

Import- og eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen kan være betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldig-

hedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Fortegnelsen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens, licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 25.

Artikel 15

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes todsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 16

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter pålægges importen til satsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, og virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålægelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 25. De omfatter navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 17

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelserne, der er fastlagt efter proceduren i artikel 25.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter og fastlægger om nødvendigt, med en hensigtsmæssig tidsfordeling:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse samt, hvis det er hensigtsmæssigt, bevarelsen af de traditionelle samhandelsmønstre

- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 18

1. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for fåre- og gedekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 19

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- a) opkrævning af afgifter med tilsvarende virkning som told
- b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 20

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe bevarende foranstaltninger, som grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan ved kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

KAPITEL IV

Generelle bestemmelser

Artikel 21

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, som kan skyldes, at der anvendes forholdsregler til bekæmpelse af udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 25 træffes undtagelsesforanstaltninger til støtte for det marked, som berøres af sådanne begrænsninger. Disse foranstaltninger må kun træffes i et omfang og for et tidsrum, der er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 22

Medmindre andet bestemmes i denne forordning, finder traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 i denne forordning nævnte produkter.

Artikel 23

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler gensidigt hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning.

De nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af oplysningerne vedtages efter proceduren i artikel 25.

Artikel 24

Der nedsættes en forvaltningskomité for får og geder, i det følgende benævnt »komitéen«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 25

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden for komitéen sagen for denne enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en repræsentant for en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger i komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med

komitéens udtalelse, forelægger Kommissionen snarest Rådet disse foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, men højst én måned fra datoen for meddelelsen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en måned.

Artikel 26

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en repræsentant for en medlemsstat forelægger den.

Artikel 27

Ved anvendelsen af denne forordning skal der på passende måde tages hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 fastsatte mål.

Artikel 28

Rådet kan på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal ændre bilag I.

Artikel 29

Forordning (EØF) nr. 3013/89 ophæves.

Henvisninger til omtalte forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til den i bilag II, del A, anførte sammenligningstabel.

Artikel 30

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. november 1998.

Rå Rådets vegne

B. PRAMMER

Formand

BILAG I

1. FRANKRIG: Korsika.
 2. GRÆKENLAND: Hele området.
 3. ITALIEN: Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Puglia, Basilicata, Calabria, Sicilien og Sardinien
 4. SPANIEN: Følgende autonome samfund: Andalucía, Aragón, Baleares, Castilla-la Mancha, C stilla y Le n, Catalu a, Extremadura, Galicia (undtagen provinserne La Coru a og Lugo), Madrid, Murcia, La Rioja, Comunidad Valenciana og De Kanariske  er
 5. PORTUGAL: Hele området, undtagen Azorerne og Madeira
-

BILAG II

Del A

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 3013/89	Nærværende forordning
—	Kapitel I
Artikel 1	Artikel 1
—	Kapitel II
Artikel 2	Artikel 2
Afsnit I	—
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1 til 4	Artikel 5, stk. 1 til 4
Artikel 5, stk. 5, første afsnit, første led	Artikel 5, stk. 5, første afsnit, litra a)
Artikel 5, stk. 5, første afsnit, andet led	Artikel 5, stk. 5, første afsnit, litra b)
Artikel 5, stk. 5, første afsnit, andet led, litra a)	Artikel 5, stk. 5, første afsnit, litra b), første led
Artikel 5, stk. 5, første afsnit, andet led, litra b)	Artikel 5, stk. 5, første afsnit, litra b), andet led
Artikel 5, stk. 5, andet afsnit	Artikel 5, stk. 5, andet afsnit
Artikel 5, stk. 6 til 10	Artikel 5, stk. 6 til 10
Artikel 5a, stk. 1, 2 og 3	Artikel 6, stk. 1, 2 og 3
Artikel 5a, stk. 4, litra a) til d)	Artikel 6, stk. 4, indledningen, litra a) til d)
Artikel 5a, stk. 4, litra e), første afsnit	Artikel 6, stk. 4, litra e)
Artikel 5a, stk. 4, litra e), andet afsnit	—
Artikel 5a, stk. 4, litra f)	Artikel 6, stk. 4, litra f)
Artikel 5a, stk. 5	Artikel 6, stk. 5
Artikel 5a, stk. 6	Artikel 6, stk. 6
Artikel 5b, stk. 1, første afsnit	Artikel 7, stk. 1, første afsnit
Artikel 5b, stk. 1, andet afsnit	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
Artikel 5b, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 5b, stk. 1, fjerde afsnit	—
Artikel 5b, stk. 1, femte afsnit	—
Artikel 5b, stk. 1, sjette afsnit, første del af sætningen	—
Artikel 5b, stk. 1, sjette afsnit, efter andet komma	Artikel 7, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 5b, stk. 1, syvende afsnit	Artikel 7, stk. 1, femte afsnit
Artikel 5b, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5b, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 5b, stk. 4, første afsnit	Artikel 7, stk. 4, første afsnit
Artikel 5b, stk. 4, andet afsnit, første led	Artikel 7, stk. 4, andet afsnit
Artikel 5b, stk. 4, andet afsnit, andet led	—

Forordning (EØF) nr. 3013/89	Nærværende forordning
Artikel 5b, stk. 5	—
Artikel 5c	Artikel 8
Artikel 5d	Artikel 9
Artikel 5e	Artikel 10
Artikel 6, 7 og 8	Artikel 11, 12 og 13
Afsnit II	Kapitel III
Artikel 9, 10 og 11	Articoli 14, 15 og 16
Artikel 12, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 12, stk. 2, første afsnit, første led	Artikel 17, stk. 2, første afsnit, litra a)
Artikel 12, stk. 2, første afsnit, andet led	Artikel 17, stk. 2, første afsnit, litra b)
Artikel 12, stk. 2, første afsnit, tredje led	Artikel 17, stk. 2, første afsnit, litra c)
Artikel 12, stk. 2, andet afsnit	Artikel 17, stk. 2, andet afsnit
Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 17, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 12, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 12, stk. 4	Artikel 17, stk. 4
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, første led	Artikel 19, stk. 2, litra a)
Artikel 14, stk. 2, andet led	Artikel 19, stk. 2, litra b)
Artikel 15	Artikel 20
Afsnit III	—
Artikel 21 til 25	—
Afsnit IV	Kapitel IV
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 22
Artikel 28	Artikel 23
Artikel 29, stk. 1	Artikel 24
Artikel 29, stk. 2	—
Artikel 30	Artikel 25
Artikel 31	Artikel 26
Artikel 32	Artikel 27
Artikel 33	Artikel 28
—	Artikel 29
—	Artikel 30
Bilag I	Bilag I
—	Bilag II

Del B

FORORDNINGER, DER ÆNDRER FORORDNING (EØF) nr. 3013/89

	<i>Nr.</i>	<i>EFT Side</i>	<i>Dato</i>
Rådets forordning (EØF) nr. 3577/90 af 4. december 1990	L 353	23	17.12.1990
Rådets forordning (EØF) nr. 1741/91 af 13. juni 1991	L 163	41	26.6.1991
Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992	L 173	13	27.6.1992
Rådets forordning (EØF) nr. 2069/92 af 30. juni 1992	L 215	59	30.7.1992
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3890/92 af 28. december 1992	L 391	51	31.12.1992
Rådets forordning (EØF) nr. 363/93 af 10. februar 1993	L 42	1	19.2.1993
Rådets forordning (EF) nr. 233/94 af 24. januar 1994	L 30	9	3.2.1994
Kommissionens forordning (EF) nr. 1096/94 af 11. maj 1994	L 121	9	12.5.1994
Rådets forordning (EF) nr. 1886/94 af 27. juli 1994	L 197	30	30.7.1994
Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994	L 349	105	31.12.1994
Rådets forordning (EF) nr. 1265/95 af 29. maj 1995	L 123	1	3.6.1995
Rådets forordning (EF) nr. 1589/96 af 30. juli 1996	L 206	25	16.8.1996

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2468/98

af 3. november 1998

om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽³⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer ⁽⁴⁾; forordningen bør derfor kodificeres, således at dens bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt;
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁵⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning ⁽⁶⁾ fastlægger de generelle mål og opgaver for strukturfondene og for det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (i det følgende benævnt FIUF); endvidere fastsætter forordningerne fonde-

nes og instrumenternes udformning, interventionsmetoderne, programmeringen, de generelle regler for støtteydelsen og de generelle finansieringsbestemmelser;

- (3) Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽⁷⁾ fastsætter de generelle mål og regler for den fælles politik; det er navnlig nødvendigt at fastsætte rammer for udviklingen af Fællesskabets fiskeriflåde ved anvendelse af de beslutninger, Rådet skal træffe i henhold til forordningens artikel 11; det er Kommissionen, som skal omsætte disse beslutninger til præcise regler for hver medlemsstat; endvidere er det nødvendigt, at bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om en kontrolordning for den fælles fiskeripolitik ⁽⁸⁾ overholdes;
- (4) desuden fastlægger Rådets forordning (EØF) nr. 2080/93 af 20. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet ⁽⁹⁾ de særlige opgaver for EF-strukturinterventionerne inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter, i det følgende benævnt »sektoren«; i henhold til forordningens artikel 6 træffer Rådet afgørelse om de nærmere bestemmelser og betingelser for FIUF's bidrag til tilpasning af sektorens strukturer;
- (5) det er vigtigt, at Rådet fastsætter gennemførelsesbestemmelserne for de aktioner, der er forbundet med strukturtilpasningen i sektoren, så det sikres, at FIUF-interventionerne når de mål, der som led i de samlede EF-strukturinterventioner og den fælles

⁽¹⁾ EFT C 313 af 12.10.1998.

⁽²⁾ EFT C 129 af 27.4.1998, s. 74.

⁽³⁾ EFT L 346 af 31.12.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 25/97 (EFT L 6 af 10.1.1997, s. 7).

⁽⁴⁾ Se bilag IV, del B.

⁽⁵⁾ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁶⁾ EFT L 374 af 31.12.1998, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94 (EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11).

⁽⁷⁾ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

⁽⁸⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2635/97 (EFT L 356 af 31.12.1997, s. 14).

⁽⁹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 1.

fiskeripolitik som helhed, der hører ind under Fællesskabets enekompetence, er fastsat for strukturpolitikken i den pågældende sektor, samt at hver medlemsstat kan forvalte sektorens strukturinterventioner; i det omfang disse interventioner ikke er begrænset til ydelse af fællesskabsstøtte, er det nødvendigt på sammenhængende måde at indføre programmering af Fællesskabets fiskerflåders omstrukturering som led i de samlede strukturinterventioner;

- (6) der bør ydes støtte til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af et produkt eller en produktionsmetode i de særlige tilfælde, hvor henvisningen til et geografisk område er en integrerende bestanddel af den varespecifikation, som er nødvendig for at opnå officiel anerkendelse af oprindelsen, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾; en sådan henvisning forudsætter desuden, at der er opnået officiel anerkendelse af oprindelsen;
- (7) i artikel 7b i Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter⁽²⁾ er der fastsat en ordning, hvorefter der ydes finansiel støtte til de producentorganisationer, som iværksætter en plan til forbedring af kvaliteten og afsætningen af deres produkter; for at sikre juridisk og budgetmæssig sammenhæng i denne ordning bør denne støtte nævnes i nærværende forordning;
- (8) den finansielle støtte fra FIUF til midlertidigt aktivitetsophør bør, i betragtning af denne interventionstype, bevare sin karakter af undtagelsesvis foranstaltning; der bør derfor fastsættes et loft over bevillingerne til denne foranstaltning, uden at dette dog er til hinder for, at der i konkrete tilfælde kan ske anvendelse af de særlige foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2080/93;
- (9) fiskerisektoren er for øjeblikket i en alvorlig krise og gennemgår store ændringer; de nødvendige

strukturtilpasninger, der skal gennemføres ifølge den fælles fiskeripolitik, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92, forudsætter, at der iværksættes en lang række socioøkonomiske ledsageforanstaltninger;

- (10) på EF-niveau findes der, som led i de generelle strukturforordningsbestemmelser, allerede en række socioøkonomiske ledsageforanstaltninger for virksomheder og personer i fiskerisektoren og for fiskerifæhængige områder;
- (11) disse foranstaltninger er imidlertid ikke tilstrækkelige til at hindre, at fiskerisektoren mister dynamiske og kvalificerede elementer, når fiskerikapaciteten reduceres; der bør derfor iværksættes relevante foranstaltninger på EF-niveau, bl.a. for de ældste fiskere;
- (12) ved Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerifartøjers karakteristika⁽³⁾ blev bestemmelserne i Londonkonventionen (ITC 69) udvidet til at omfatte alle fiskerifartøjer; gennemførelsen af konventionens bestemmelser medfører, at bruttotonnage efterhånden og senest fra den 1. januar 2004 skal anvendes som skibsmål for alle fiskerifartøjer i Fællesskabet;
- (13) det nøjagtige aktivitetsniveau, der gør et fiskerifartøj berettiget til at blive omfattet af foranstaltningerne om endeligt ophør, bør fastsættes for fartøjer, der er registreret i havne i den nordlige del af Østersøen, som følge af de særlige klimatiske forhold i dette område, hvor det lidet saltholdige vand er frosset en stor del af året;
- (14) i nationale bestemmelser og Fællesskabets retsregler er betingelserne for adgang til fiskepladserne blevet skærpet, navnlig gennem indførelse af licensordninger og krav om fiskeritilladelse; disse nye begrænsninger i adgangen til fiskepladserne har ført til en stigning i fartøjernes salgsværdi, især for fartøjer over 30 år; denne stigning har gjort det vanskeligere end tidligere at sikre, at fartøjerne trækkes tilbage;

⁽¹⁾ EFT L 208 af 27.7.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1068/97 (EFT L 156 af 13.6.1997, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 388 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3318/94 (EFT L 350 af 31.12.1994, s. 15).

⁽³⁾ EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 3259/94 (EFT L 339 af 29.12.1994, s. 11).

- (15) det bør i første række sikres, at de ældste fartøjer trækkes tilbage; følgelig bør præmieniveauet holdes højt nok til at sikre, at denne fartøjskategori trækkes tilbage —

For resten af programmeringsperioden, der endnu ikke er dækket af et af Kommissionen godkendt flerårigt udviklingsprogram, er de programmeringsoplysninger, der findes i dokumentet, kun vejledende; medlemsstaterne giver mere præcise oplysninger, når det nye flerårige udviklingsprogram godkendes, under hensyn til programmets mål.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet kan på de i denne forordning fastsatte betingelser yde støtte til de i afsnit II, III og IV nævnte aktioner inden for den fælles fiskeripolitik's interventionsområde, der er fastlagt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

AFSNIT I

PROGRAMMERING

Artikel 2

Generelt

- De i artikel 1 nævnte aktioner programmeres i to faser på de i artikel 3 og 4 fastsatte betingelser.
- Omstrukturering af EF-fiskerflåden sker inden for de flerårige udviklingsprogrammer, der er nævnt i artikel 5.

Artikel 3

Sektorplaner og støtteansøgninger

1. Hver medlemsstat forelægger i form af et enkelt programmeringsdokument, i det følgende benævnt »dokument«:

- en sektorplan
- en støtteansøgning.

Hvert dokument gælder en periode på seks år, og den første programmeringsperiode begynder den 1. januar 1994.

For den del af programmeringsperioden, der dækkes af et flerårigt udviklingsprogram, som Kommissionen allerede har godkendt i henhold til artikel 5, stk. 2, udarbejdes dokumentet i henhold til denne artikels stk. 2.

Dokumenterne for de programmeringsperioder, der ligger efter den første periode, forelægges senest seks måneder inden den enkelte periodes begyndelse.

2. Sektorplanen kan dække alle de områder, der er nævnt i afsnit II, III og IV. Den indeholder alle de oplysninger, som er nævnt i bilag I. Den udarbejdes i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's mål og med bestemmelserne om de flerårige udviklingsprogrammer, der er nævnt i artikel 5.

Støtteansøgningen udfærdiges i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88. Den indeholder en beskrivelse af alle de foranstaltninger, der er planlagt for at iværksætte den fælles aktion, og en nærmere redegørelse for interventionsformerne, jf. artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

3. I dokumentet skelnes der mellem oplysninger for regioner under mål nr. 1 og oplysninger for andre regioner.

Oplysningerne for regionerne under mål nr. 1 indgår i den programmering, der er nævnt i artikel 8, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 2052/88 og i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 4

EF-programmer

1. Kommissionen vurderer sektorplanernes overensstemmelse med FIUF's opgaver i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2080/93 og med de bestemmelser og de politikker, der er omhandlet i artikel 6 og 7 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

Støtteansøgningerne gennemgås i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

2. På grundlag af de i artikel 3 nævnte dokumenter vedtager Kommissionen senest seks måneder efter deres modtagelse én enkelt beslutning om EF-programmet for strukturinterventionerne i sektoren.

Kommissionsbeslutningen vedtages efter proceduren i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2080/93 og inden for det partnerskab, som er nævnt i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2052/88, og i forståelse med den berørte medlemsstat.

Kommissionsbeslutningen om et EF-program meddeles den berørte medlemsstat og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. EF-programmerne udfærdiges i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens mål og med bestemmelserne om de flerårige udviklingsprogrammer, der er nævnt i artikel 5. De kan navnlig revideres i tilfælde af større ændringer og ved udgangen af hver programmeringsperiode for EF-fiskerflådens omstrukturering.

Artikel 5

Flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflåden

1. I denne forordning forstås ved »et flerårigt udviklingsprogram for fiskerflåden« en serie mål og en oversigt over de fornødne midler til deres virkeliggørelse, som gør det muligt at styrke udviklingen i fiskeriindsatsen under iagttagelse af et varigt helhedsperspektiv.

2. På det flerårige grundlag, der er etableret i form af de mål og nærmere bestemmelser for omstruktureringen af fiskerisektoren, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3760/92, godkender Kommissionen de flerårige udviklingsprogrammer for hver medlemsstat efter proceduren i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

3. De flerårige udviklingsprogrammer, der er vedtaget for perioden 1. januar 1993 til 31. december 1996, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2080/93, anvendes indtil deres udløb.

Artikel 6

Overvågning af de flerårige udviklingsprogrammer

1. For at de flerårige udviklingsprogrammernes gennemførelse kan overvåges, forelægger medlemsstaterne hvert år inden den 1. april Kommissionen en oversigt over, hvor langt deres eget flerårige udviklingsprogram er fremskredet. Senest tre måneder efter denne frist forelægger Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet en årlig beret-

ning om de flerårige udviklingsprogrammernes gennemførelse for alle medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen oplysninger om overvågningen af fiskeriindsatsen pr. flådekategori, navnlig for så vidt angår udviklingen i den tilsvarende fiskerikapacitet og -aktivitet, efter de procedurer, som Kommissionen har indført.

3. Kommissionen råder til dette formål over en EF-fortegnelse over fiskerfartøjerne, der er tilpasset således, at den kan tjene til forvaltning af fiskeriindsatsen.

4. Kommissionen fastlægger reglerne for den i stk. 3 nævnte fortegnelse efter proceduren i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

5. Hvert godtaget flerårigt udviklingsprogram kan gennemgås på ny og eventuelt tilpasses, hvis den berørte medlemsstat eller Kommissionen anmoder herom, eller det kan ske i medfør af bestemmelser, der er fastsat i de flerårige udviklingsprogrammer.

6. Kommissionen træffer afgørelse om godkendelse af de i stk. 5 i nærværende artikel nævnte tilpasninger efter proceduren i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

7. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal medlemsstaterne navnlig overholde bestemmelserne i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2847/93.

AFSNIT II

IVÆRKSÆTTELSE AF DE FLERÅRIGE UDVIKLINGSPROGRAMMER FOR FISKERFLÅDEN

Artikel 7

Fælles bestemmelser

1. Hvis det ved det flerårige udviklingsprogrammes udløb viser sig, at de kapacitetsnedskæringer, som er finansieret med offentlig støtte alene, har gjort det muligt at mere end opfylde målene for en given kategori af en medlemsstats flåde, kan den nye situation, som alene følger af denne støtte, ikke lægges til grund for at tage ny kapacitet i anvendelse.

Disse bestemmelser gælder ikke for lokale kystfiskerflåder, som består af fartøjer på under 220 kW, for hvilke der ikke fastsættes kvoter på fællesskabsplan.

For sådanne flåder kan medlemsstaten finansiere den kapacitet, der svarer til denne overskridelse, med offentlig

støtte alene og inden for grænserne af præmierne og satserne for den i punkt 1.3 og punkt 2.1 i bilag III omhandlede offentlige støtte.

2. Medlemsstaterne træffer årligt og for hver flådekategori administrative bestemmelser, der sikrer, at støtten til modernisering og bygning ikke medfører, at fiskeriindsatsen øges.

Artikel 8

Justering af fiskeriindsatsen

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at justere fiskeriindsatsen for som et minimum at nå målene i de flerårige udviklingsprogrammer, der er nævnt i artikel 5.

I fornødent omfang træffer medlemsstaterne foranstaltninger i form af endeligt ophør eller begrænsning af fartøjernes fiskeriaktivitet.

2. Foranstaltningerne i form af fartøjers endelige ophør med fiskeri kan navnlig omfatte:

- ophugning
- endelig overførsel til et tredjeland, for så vidt denne overførsel ikke kan forventes at krænke internationale regler eller være til skade for bevarelsen og forvaltningen af fiskeressourcerne
- fartøjets endelige overgang til anden anvendelse end fiskeri i EF-farvandene.

For fartøjer med en tonnage på under 25 bruttoregister-tonns (BRT) eller 27 bruttotons (GT) er ophugning af fartøjet den eneste måde, hvorpå det kan omfattes af offentlig støtte i henhold til denne artikel.

Medlemsstaterne sikrer sig, at de fartøjer, der er berørt af disse foranstaltninger, slettes af registre og EF-forfølgelsen over fiskerifartøjer. Desuden sikrer de sig, at fartøjer, der er slettet, for bestandig udelukkes fra at fiske i EF-farvandene.

3. Foranstaltningerne i form af en begrænsning af fiskeriet kan omfatte en begrænsning af tilladte fangst- eller havdage pr. fastlagt periode. Foranstaltningerne kan ikke give anledning til offentlig støtte.

Artikel 9

Omlægning af fiskeriet — Fællesforetagender og blandede selskaber

1. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til fordel for omlægning af fiskeriet ved at tilskynde til oprettelse af fællesforetagender og/eller blandede selskaber.

2. I denne forordning forstås ved »fællesforetagende« enhver sammenslutning på grundlag af en tidsbegrænset kontrakt mellem redere i Fællesskabet og fysiske eller juridiske personer i et eller flere tredjelande, med hvilke Fællesskabet har forbindelser, hvor foretagendets formål er i forening at udnytte dette tredjelandes eller disse tredjelandes fiskeressourcer samt fordele omkostninger, overskud eller tab i forbindelse med den økonomiske aktivitet, og hvor sigtet i første række er at forsyne Fællesskabets marked.

Kontrakten vedrører fangst og i givet fald forarbejdning og/eller afsætning af de pågældende arter samt levering af knowhow og/eller teknologioverførsel, forudsat at det sker i forbindelse med nævnte aktiviteter.

3. I denne forordning forstås ved »blandet selskab« et privatretligt selskab mellem en eller flere redere i Fællesskabet og en eller flere partnere i et tredjeland, der er oprettet inden for rammerne af formelle forbindelser mellem Fællesskabet og tredjelandet, med det formål at udnytte og øge værdien af fiskeressourcerne i farvande, der henhører under disse tredjelandes overhøjhed og/eller jurisdiktion, og hvor sigtet i første række er at forsyne Fællesskabets marked.

4. Kommissionen fastsætter i fornødent omfang betingelserne for denne artikels anvendelse efter proceduren i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2080/93.

Artikel 10

Fornyelse af fiskerflåden og modernisering af fiskerifartøjerne

1. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til fordel for bygning af fiskerifartøjer, for så vidt de inden for de fastsatte frister overholder de mellemliggende samlede årlige og de endelige mål i de flerårige udviklingsprogrammer.

Medlemsstaterne meddeler samtidig med de pågældende støtteprojekter Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet for at sikre, at denne betingelse overholdes.

2. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til fordel for modernisering af fiskerfartøjerne. Foranstaltningerne er underkastet de i stk. 1 nævnte betingelser, hvis investeringerne kan medføre, at fiskeriindsatsen øges.

AFSNIT III

STØTTE TIL INVESTERINGER I AKVAKULTUR, BESKYTTELSE AF KYSTOMRÅDER, FISKERIHAVNES FACILITETER SAMT FORARBEJDNING OG AFSÆTNING

Artikel 11

Omfattede områder

1. Medlemsstaterne kan på de betingelser, der er anført i bilag II, træffe foranstaltninger til at fremme materielle investeringer inden for:

- akvakultur
- beskyttelse og udvikling af fiskeressourcer i kystområder, navnlig ved etablering af faste eller mobile anlæg, der skal afgrænse de beskyttede undersøiske områder
- fiskerihavnes faciliteter
- forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter.

2. Medlemsstaterne kan endvidere træffe foranstaltninger til at fremme udarbejdelse og iværksættelse af forbedrings- og kontrolordninger inden for kvalitet, sundhedsforhold, statistik og miljøpåvirkning samt initiativer inden for forskning og uddannelse i virksomhederne. Der kan ydes FIUF-støtte til de tilsvarende udgifter med undtagelse af støttemodtagernes driftsomkostninger, for så vidt de står i direkte sammenhæng med de i stk. 1 nævnte investeringer.

AFSNIT IV

ANDRE FORANSTALTNINGER

Artikel 12

Afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder

Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til fremme af afsætningen og til opsøgning af nye afsætningsmuligheder for fiskerivarer og akvakulturprodukter, herunder navnlig:

- certificering af kvalitet og mærkning af produkter
- salgskampagner, herunder kampagner, som tilsigter at prioritere kvaliteten
- forbrugerundersøgelser
- forbrugertest
- tilrettelæggelse af og deltagelse i messer og udstillinger
- tilrettelæggelse af studie- eller handelsmissioner
- markedsundersøgelser, herunder undersøgelser vedrørende afsætningsmulighederne for EF-produkter i tredjelande, samt stikprøveundersøgelser
- kampagner til forbedring af afsætningsmulighederne
- rådgivning og støtte til salg og tjenesteydelser over for grossister og detailhandlere.

Disse foranstaltninger må ikke gælde handelsmærker og heller ikke referere til et bestemt land eller område, undtagen i det særlige tilfælde, hvor den geografiske oprindelse af et produkt eller en fremstillingsmetode er en integrerende bestanddel af den varespecifikation, som er nødvendig for at opnå en officiel anerkendelse af oprindelsen som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2081/92. Sådanne henvisninger er kun tilladt fra den dato, hvor betegnelsen er indført i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Artikel 13

Aktioner iværksat af erhvervet

Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til fordel for aktioner, der iværksættes af erhvervet selv, og som af medlemsstaternes myndigheder betragtes som tidsbegrænsede aktioner af fælles interesse, for så vidt aktionerne bidrager til virkeliggørelsen af den fælles fiskeripolitikens mål.

De foranstaltninger, som er omhandlet i første afsnit, omfatter endvidere støtte til producentorganisationer, jf. artikel 7 og 7b i forordning (EØF) nr. 3759/92.

Artikel 14

Midlertidigt aktivitetsophør

Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger vedrørende midlertidigt aktivitetsophør.

Der kan kun ydes finansiel FIUF-støtte til foranstaltninger, der tjener til delvis godtgørelse for indtægtstab, der skyldes et midlertidigt ophør, som er begrundet i uforudseelige begivenheder, der ikke gentager sig, og som er et resultat af navnlig biologiske forhold.

Denne støtte kan for hvert kalenderår og for hver medlemsstat ikke overstige den højeste værdi af enten 350 000 ECU eller 0,85 % af den støtte, som er fastlagt i finansieringsplanen for hver medlemsstat for det pågældende år.

Artikel 15

Socioøkonomiske foranstaltninger

1. Ved »fisker« forstår i denne artikel enhver person, der udøver sit hovederhverv om bord på et fiskerfartøj, der driver fiskeri.

2. Medlemsstaterne kan til fordel for fiskere træffe socioøkonomiske foranstaltninger i forbindelse med foranstaltningerne vedrørende omstrukturering af fiskerisektoren, jf. artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

3. Der kan kun ydes økonomisk støtte fra FIUF til følgende foranstaltninger:

a) Medfinansiering af nationale ordninger med støtte til fiskeres førtidspensionering, under forudsætning af, at følgende betingelser er opfyldt:

- på det tidspunkt, hvor fiskerfartøjet ophører endeligt med fiskeri, må støttemodtageren højst være ti år yngre end pensionsalderen ifølge medlemsstatens gældende lovgivning, eller skal være fyldt mindst 55 år
- støttemodtageren skal kunne godtgøre mindst ti års beskæftigelse som erhvervsfisker.

Der kan dog under førtidspensioneringen ikke ydes støtte fra FIUF til finansiering af bidrag til fiskernes normale pensionsordning.

I den samlede programmeringsperiode, jf. artikel 3, må antallet af støttemodtagere i den enkelte medlemsstat ikke overstige antallet af arbejdspladser, der er blevet nedlagt på fiskerfartøjer som følge af endeligt ophør med fiskeri, jf. artikel 8, stk. 2, eller som følge af endelig overførsel til et tredjeland i forbindelse med oprettelse af et blandet selskab, jf. artikel 9, stk. 3.

b) Individuelle engangspræmier til fiskere på grundlag af støtteberettigede udgifter på højst 7 000 ECU pr. individuel støttemodtager, under forudsætning af, at det fiskerfartøj, støttemodtageren er påmønstret, er omfattet af endeligt ophør med fiskeri, jf. artikel 8, stk. 2, eller af endelig overførsel til et tredjeland i forbindelse med oprettelse af et blandet selskab, jf. artikel 9, stk. 3.

Ingen fisker kan samtidig oppebære ydelser fra begge de i litra a) og b) nævnte foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne fastsætter de fornødne bestemmelser om forbud mod, at en fisker samtidig oppebærer ydelser fra begge de i stk. 3, litra a) og b), nævnte foranstaltninger. De fastsætter endvidere de fornødne bestemmelser for at sikre, at modtagere af ydelser fra foranstaltninger i stk. 3, litra a), ophører endeligt med at udøve erhvervsfiskeri, og at de i stk. 3, litra b), nævnte præmier tilbagebetales pro rata temporis, hvis støttemodtageren på ny begynder at udøve erhvervsfiskeri inden seks måneder efter beslutningen om at yde vedkommende den pågældende præmie.

5. Medmindre der træffes anden afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 43, ophører denne artikel automatisk med at have virkning ved udløbet af den i artikel 3 nævnte første programmeringsperiode.

AFSNIT V

GENERELLE OG FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 16

Overholdelse af interventionsbetingelserne

1. Medlemsstaterne sikrer sig, at de særlige interventionsbetingelser, som er anført i bilag II, overholdes.

2. Ved anmodningen om udbetaling af hver årlig tranche bekræfter medlemsstaterne, at overholdelsen af de interventionsbetingelser, som er fastsat i denne forordning, er blevet kontrolleret.

3. Overholdes stk. 2 ikke, kan Kommissionen foretage en passende undersøgelse af tilfældet som led i partnerskabet og bl.a. bede medlemsstaten eller de myndigheder, som denne har udpeget til at iværksætte aktionen, om at indgive deres bemærkninger inden for en bestemt frist.

Efter denne undersøgelse kan Kommissionen suspendere, nedsætte eller annullere støtten fra FIUF på det pågældende interventionsområde i henhold til bilag I, punkt 1, hvis undersøgelsen bekræfter, at stk. 2 ikke er overholdt.

Artikel 17

Skalaer og satser for medfinansieringen

1. Maksimumsbeløbene for den støtte, der kan udbetales i medfør af denne forordning, og grænserne for medlemsstaternes, støttemodtagernes og Fællesskabets medfinansiering er anført i bilag III.

2. De i denne forordning fastsatte ecu-beløb omregnes til nationale valutaer på grundlag af de i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, offentliggjorte kurser.

Omregningen sker på grundlag af den kurs, der gælder den 1. januar i det år, hvor medlemsstaten træffer beslutning om at yde præmier eller støtte.

3. Inden for denne forordnings anvendelsesområde kan medlemsstaterne træffe yderligere støtteforanstaltninger, som er underkastet andre betingelser og regler end dem, der er fastsat i denne forordning, eller hvortil støttebeløbet er højere end de i nærværende artikel fastsatte maksimumsbeløb, forudsat at de pågældende foranstaltninger er i overensstemmelse med traktatens artikel 92, 93 og 94.

4. Fra den 1. januar 2004 kan der i denne forordning kun henvises til tonnage-enheden GT.

Artikel 18

Budgetforpligtelser

1. Ved flerårige aktioner sender medlemsstaten hvert år Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige, for at der kan indgås forpligtelse for de årlige trancher, som er fastsat i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. november 1998.

2. Budgetforpligtelserne indgås ifølge de gennemførelsestærskler, der er fastsat i beslutningerne om støtteydelse.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2080/93.

Artikel 19

Procedurer for støtteudbetaling

1. Udbetalingen af den finansielle støtte sker efter artikel 21 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og ifølge de gennemførelsestærskler og finansielle bestemmelser, som er fastsat i beslutningen om støtteydelse.

2. Betalingsanmodningerne skal ledsages af dokumenter, der godtgør fremskridtene i gennemførelsen og udbetalingen af EF-støtten og den nationale støtte til modtagerne.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2080/93.

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 3699/93 ophæves.

Henvisninger til nævnte forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til sammenligningstabellen i bilag IV, del A.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

B. PRAMMER

Formand

*BILAG I***RETNINGSGIVENDE OPLYSNINGER, SOM SEKTORPLANERNE SKAL INDEHOLDE**

1. **Redegørelse for den foreliggende situation for de enkelte interventionsområder ⁽¹⁾**
 - Aktiver og svagheder.
 - Status over de iværksatte aktioner og virkninger af de finansielle midler, der er anvendt i de tidligere år.
 - Sektorens behov.
2. **Strategi for strukturtilpasningen i sektoren**
 - Generelle mål inden for den fælles fiskeripolitik.
 - Særlige mål for hvert interventionsområde opstillet i tal, hvis målets art gør det muligt.
 - Forventet virkning (i form af arbejdspladser, produktion mv.).
3. **Planlagte midler til virkeliggørelse af målene**
 - Valgte foranstaltninger inden for hvert interventionsområde (juridiske, finansielle og andre).
 - Vejledende finansieringsoversigt for hele programmeringsperioden med opgørelse over de planlagte finansielle midler af national art og fra Fællesskabet, svarende til hvert interventionsområde.
 - Angivelse af FIUF-støttens anvendelse (interventionsformer mv.).
 - Begrundelse for EF-interventionen.

⁽¹⁾ Ved »interventionsområde« forstås et afsnit af fiskerisektoren, hvor problemerne kan behandles samlet, f.eks.:

- tilpasning af fiskeriindsatsen
- fornyelse og modernisering af fiskerflåden
- akvakultur
- beskyttede havområder
- fiskerihavnes faciliteter
- forarbejdning og afsætning af produkter
- afsætningsfremmende foranstaltninger.

BILAG II

SÆRLIGE BETINGELSER OG KRITERIER FOR INTERVENTION

1. Iværksættelse af de flerårige udviklingsprogrammer (afsnit II)

1.1. *Endeligt ophør* (artikel 8, stk. 2)

- a) Endeligt ophør kan kun gælde fartøjer, der har udøvet fiskeri i mindst 75 havdage i hver af de to perioder på 12 måneder, der går forud for anmodningen om endeligt ophør, eller eventuelt en fiskeriaktivitet på mindst 80 % af det antal havdage, der er tilladt ifølge de nationale bestemmelser. I Østersøen ændres »75 havdage« til »60 havdage« for fartøjer registreret i havne beliggende nord for 59° 30' N.
- b) Kun fartøjer på over ti år kan komme i betragtning til disse foranstaltninger.

1.2. *Fællesforetagender og blandede selskaber* (artikel 9)

- a) Aktionerne skal opfylde følgende betingelser:
 - de skal gælde fartøjer med en tonnage på over 25 BRT eller 27 GT, der er registreret i en EF-havn, har drevet fiskeri i over fem år under en medlemsstats flag og er teknisk egnede til de påtænkte fiskeriopgaver; for fartøjer registreret i en EF-havn mellem 1. januar 1989 og 31. december 1990 stilles der ikke krav om en periode på mindst fem års aktivitet
 - de berørte fartøjer skal føre medlemsstatens flag i hele perioden for fællesforetagendet, som skal være etableret for fiskeri af en varighed på mellem seks måneder og et år
 - dannes der er blandet selskab, skal det ledsages af en endelig overførsel af fartøjet/fartøjerne til det pågældende tredjeland uden mulighed for tilbagevenden til EF-farvandene.
- b) Den finansielle støtte til projekter for blandede selskaber må ikke sammenlægges med EF-støtte, der ydes i medfør af nærværende forordning eller Rådets forordning (EØF) nr. 2908/83 ⁽¹⁾ og nr. 4028/86 ⁽²⁾. Støtten nedsættes pro rata temporis med det beløb, der tidligere er modtaget i følgende tilfælde:
 - støtte til nybygning inden for de ti år, som går forud for oprettelsen af det blandede selskab
 - støtte til modernisering og/eller præmie til et fællesforetagende inden for de fem år, som går forud for oprettelsen af det blandede selskab.

1.3. *Bygning af fartøjer* (artikel 10)

- a) Fartøjerne skal være bygget under iagttagelse af forordningerne og direktiverne om hygiejne og sikkerhed samt EF-bestemmelserne om fartøjernes størrelse. De indføres i den relevante kategori i EF-fortegnelsen.
- b) Den finansielle støtte ydes først og fremmest til fartøjer, der anvender de mest selektive fiskeredskaber og -metoder.

1.4. *Modernisering af fartøjer* (artikel 10)

- a) Investeringerne skal gælde følgende:
 - rationalisering af fiskeriet, bl.a. ved anvendelse af mere selektive redskaber og metoder, og/eller

⁽¹⁾ EFT L 290 af 22.10.1983, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3733/85 (EFT L 361 af 31.12.1985, s. 78).

⁽²⁾ EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7. Forordningen er ophævet ved forordning (EØF) nr. 2080/93 (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 1).

- forbedring af kvaliteten af de produkter, der fanges og opbevares om bord, ved at der anvendes bedre teknikker for fangst og fangstopbevaring og iagttages love og andre retsfor skrifter om sundhedsforhold, og/eller
 - forbedring af arbejds- og sikkerhedsforholdene, og/eller
 - udstyr til fiskerikontrol om bord.
- b) Foranstaltningerne kan kun gælde fartøjer, der er under 30 år gamle. Denne aldersgrænse anvendes ikke, når investeringerne gælder forbedring af arbejds- og sikkerhedsforholdene og/eller udstyr til fiskerikontrol om bord.

2. Investeringer inden for de i afsnit III nævnte områder

2.0. Generelt

- a) Investeringerne skal opfylde følgende betingelser:
- de skal bidrage til, at strukturforbedringen får varig økonomisk virkning
 - de skal frembyde tilstrækkelig sikkerhed for den tekniske og økonomiske bæredygtighed, og navnlig skal det undgås, at der bliver fare for overskydende produktionskapacitet.
- b) På alle områder under afsnit III kan der ydes støtte til alle materielle investeringer, der kan forbedre hygiejne- og sundhedsforholdene for mennesker og dyr, forbedre produkternes kvalitet eller nedsætte miljøgener.
- c) Investeringer vedrørende køb af grunde, dækning af generalomkostninger ud over 12 % af omkostningerne og køretøjer til persontransport er ikke støtteberettigede.

2.1. Akvakultur

Foranstaltningerne kan gælde materielle investeringer i følgende:

- a) etablering, udrustning, udvidelse og modernisering af akvakulturanlæg, navnlig:
- opførelse, modernisering og erhvervelse af bygninger
 - arbejder til etablering eller forbedring af vandcirkulationen i akvakulturanlæggene
 - erhvervelse og installering af nyt udstyr og nye maskiner, der udelukkende er bestemt til akvakulturproduktion, herunder fartøjer til driftsformål og udstyr inden for edb og telematik
- b) investeringer i forbindelse med projekter, som i en skala, der ligger nær normale erhvervsinvesteringer, skal vise den tekniske pålidelighed og den økonomiske bæredygtighed af opdræt af arter, der endnu ikke udnyttes erhvervsmæssigt i akvakultur, eller af innoverende opdrætsteknik, forudsat at der ligger konkrete forskningsresultater til grund.

2.2. Beskyttelse af kystområder

Følgende betingelser skal være opfyldt ved investeringerne:

- a) aktionen skal omfatte en videnskabelig overvågning i mindst fem år, og navnlig skal det vurderes og kontrolleres, hvorledes fiskeressourcerne i det pågældende havområde udvikler sig
- b) investeringerne skal foretages af offentlige institutioner, af anerkendte producentorganisationer eller af organer, som er udpeget hertil af medlemsstatens kompetente myndigheder.

2.3. Fiskerihavnens faciliteter

- a) Der ydes navnlig støtte til investeringer i anlæg og udstyr
- som skal forbedre vilkårene i havnene for fiskerivarernes landing, behandling og oplagring
 - der skal støtte fiskerfartøjernes aktivitet (fartøjernes forsyning med brændstof, is og vand og deres vedligeholdelse og reparation)
 - der tjener til anlæg af kajer for at forbedre sikkerheden ved produkternes lastning eller losning.

- b) Der ydes fortrinsstilling til investeringer
 - der er af interesse for alle de fiskere, som bruger havnen
 - der bidrager til en generel udvikling af havnen og en forbedring af de tjenesteydelser, der tilbydes fiskerne.

2.4. *Forarbejdning og afsætning*

- a) Der ydes navnlig støtte til investeringer i følgende:
 - opførelse og erhvervelse af bygninger og anlæg
 - erhvervelse af nyt udstyr og nye anlæg, der er nødvendige for forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarerne og akvakulturprodukterne mellem landing og færdigvare (herunder navnlig udstyr inden for edb og telematik)
 - anvendelse af ny teknik, der navnlig skal forbedre konkurrenceevnen og øge værditilvæksten.
- b) Der ydes ikke støtte til investeringer, der gælder:
 - fiskerivarer og akvakulturprodukter, som er bestemt til at blive anvendt og forarbejdet til andre formål end konsum, medmindre investeringerne udelukkende gælder behandling, forarbejdning og afsætning af affald fra fiskerivarer og akvakulturprodukter
 - detailhandelen.

3. *Afsætningsfremmende foranstaltninger (artikel 12)*

- a) Som støtteberettigede udgifter anses navnlig følgende:
 - udgifter til tjenesteydelser fra reklamebureauer og andre, der medvirker ved aktionernes forberedelse og gennemførelse
 - køb eller leje af medieplads og udformning af slogans eller varemærker for aktionernes gennemførelsesperiode
 - udgifter til udsendelse af materiale, til eksternt personale, til lokaler og til køretøjer, der er nødvendige for aktionerne.
- b) Der ydes fortrinsstilling til.
 - aktioner, der skal sikre afsætningen af overskudsarter eller underudnyttede arter
 - kollektive aktioner
 - aktioner, hvorved der udvikles en kvalitetspolitik for fiskerivarer og akvakulturprodukter.
- c) Der ydes ingen støtte til modtagerens driftsudgifter (personale, materiel, køretøjer mv.).

BILAG III

SKALAER OG SATSER FOR MEDFINANSIERINGEN

1. Skalaer for fiskerflåden (afsnit II)

- 1.1. *Endeligt ophør og blandede selskaber* (artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 3; bilag II, punkt 1.1 og 1.2)

TABEL 1

Fartøjskategori efter tonnage (BRT)	Præmiens maksimumsbeløb for et fartøj på 15 år (ECU)
0 < 25	6 215/BRT
25 < 50	5 085/BRT + 28 250
50 < 100	4 520/BRT + 56 500
100 < 400	2 260/BRT + 282 500
400 og derover	1 130/BRT + 734 500

TABEL 2 (*)

Fartøjskategori efter bruttotonnage (GT)	Præmiens maksimumsbeløb for et fartøj på 15 år (ECU)
0,2 < 10	8 130/GT + 1 200
10 < 25	4 100/GT + 41 500
25 < 100	3 520/GT + 56 000
100 < 300	2 348/GT + 173 200
300 < 500	1 912/GT + 304 000
500 og derover	1 045/GT + 737 500

(*) Fartøjer, der måler mere end 24 m mellem perpendikulærerne, kan kun modtage de i tabel 2 og 4 anførte præmier.

- a) De ophugningspræmier og præmier for blandede selskaber, der udbetales støttemodtagerne, kan ikke overstige følgende beløb:
- fartøjer på 15 år: skalaerne i ovenstående tabel 1 og 2
 - fartøjer på under 15 år: skalaerne i tabel 1 og 2 forhøjet med 1,5 % pr. år under 15 år
 - fartøjer på over 15 år: skalaerne i tabel 1 og 2 nedsat med 1,5 % pr. år over 15 år og indtil 30 år, idet præmien for fartøjer over 30 år er den samme som for fartøjer på 30 år.
- b) De præmier for endelig overførsel til et tredjeland og de præmier for endelig overgang til anden anvendelse i EF-farvandene end fiskeri, der udbetales til støttemodtagerne, kan ikke overstige de i litra a) nævnte maksimumsbeløb for ophugning, nedsat med 50 %.

1.2. *Midlertidigt ophør med fiskeri samt fællesforetagender* (artikel 14 og artikel 9, stk. 2; bilag II, punkt 1.2)

De oplægningspræmier (midlertidigt ophør) og de præmier for sammenslutning (fællesforetagender), der udbetales støttemodtagerne, kan ikke overstige skalaerne i nedenstående tabel 3 og 4.

TABEL 3

Fartøjskategori efter tonnage (BRT)	Præmiens maksimumsbeløb pr. fartøj (ECU/dag)
0 < 25	4,52/BRT + 20
25 < 50	4,30/BRT + 25
50 < 70	3,50/BRT + 65
70 < 100	3,12/BRT + 88
100 < 200	2,74/BRT + 120
200 < 300	2,36/BRT + 177
300 < 500	2,05/BRT + 254
500 < 1 000	1,76/BRT + 372
1 000 < 1 500	1,50/BRT + 565
1 500 < 2 000	1,34/BRT + 764
2 000 < 2 500	1,23/BRT + 956
2 500 og derover	1,15/BRT + 1 137

TABEL 4 (*)

Fartøjskategori efter bruttotonnage (GT)	Præmiens maksimumsbeløb pr. fartøj (ECU/dag)
0 < 10	5,2 /GT + 20
10 < 25	4,3 /GT + 30
25 < 50	3,2 /GT + 55
50 < 100	2,5 /GT + 90
100 < 250	2,0 /GT + 140
250 < 500	1,5 /GT + 265
500 < 1 500	1,1 /GT + 465
1 500 < 2 500	0,9 /GT + 765
2 500 og derover	0,67/GT + 1 340

(*) Fartøjer, der måler mere end 24 m mellem perpendikulærerne, kan kun modtage de i tabel 2 og 4 anførte præmier.

1.3. *Støtte til bygning af fartøjer* (artikel 10; bilag II, punkt 1.3)

De støtteberettigede udgifter til bygning af fiskerfartøjer kan ikke overstige de beløb, der følger af skalaerne i tabel 1 og 2, forhøjet med 37,5 %. For fartøjer med stål- og glasfiberskrog er koefficienten for forhøjelsen dog 92,5 %.

1.4. *Støtte til modernisering* (artikel 10; bilag II, punkt 1.4)

De støtteberettigede udgifter til modernisering af fiskerfartøjer kan ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger ved bygning af fartøjer, jf. punkt 1.3.

2. Medfinansiering

For de i afsnit II, III og IV nævnte aktioner gælder følgende grænser (i procent af de støtteberettigede omkostninger) for medfinansieringen fra Fællesskabet (A), fra alle offentlige deltagere (nationale, regionale og andre) i den pågældende medlemsstat (B) og eventuelt fra private støttemodtagere (C).

2.1. Investeringer i virksomheder

Gruppe 1: Bygning og modernisering af fartøjer, akvakultur.

Gruppe 2: Andre investeringer i og foranstaltninger med medfinansiering fra de private støttemodtageres side.

TABEL 5

	Gruppe 1	Gruppe 2
Mål nr. 1-regioner	A \leq 50 % B \geq 5 % C \geq 40 %	A \leq 50 % B \geq 5 % C \geq 25 %
Andre regioner	A \leq 30 % B \geq 5 % C \geq 60 %	A \leq 30 % B \geq 5 % C \geq 50 %

- 2.2. *Andre foranstaltninger*: præmier for ophugning, præmier for midlertidigt ophør, fællesforetagender, blandede selskaber og offentlige investeringer og foranstaltninger, der udelukkende finansieres af Fællesskabet og de nationale, regionale eller lignende myndigheder i vedkommende medlemsstater, herunder foranstaltninger i henhold til artikel 15, stk. 3.

TABEL 6

Mål nr. 1-regioner	50 % \leq A \leq 75 % B \geq 25 %
Andre regioner	25 % \leq A \leq 50 % B \geq 50 %

BILAG IV

Del A

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 3699/93	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1, første til fjerde afsnit	Artikel 3, stk. 1, første til fjerde afsnit
Artikel 3, stk. 1, femte afsnit (indtil semikolon)	—
Artikel 3, stk. 1, femte afsnit (efter semikolon)	Artikel 3, stk. 1, femte afsnit
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 4	—
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2, første afsnit	Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 14a	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 16, stk. 1a	Artikel 17, stk. 2
Artikel 16, stk. 2	Artikel 17, stk. 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 17, stk. 4
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 20
—	Artikel 21
Bilag I	Bilag I
Bilag II	—

Forordning (EF) nr. 3699/93	Nærværende forordning
Bilag III	Bilag II
Bilag IV, punkt 1	Bilag III, punkt 1
Bilag IV, punkt 1.1, tabel 1	Bilag III, punkt 1.1, tabel 1
Bilag IV, punkt 1.1, tabel 1a	Bilag III, punkt 1.1, tabel 2
Bilag IV, punkt 1.1, a) og b)	Bilag III, punkt 1.1, a) og b)
Bilag IV, punkt 1.2, tabel 2	Bilag III, punkt 1.2, tabel 3
Bilag IV, punkt 1.2, tabel 2a	Bilag III, punkt 1.2, tabel 4
Bilag IV, punkt 1.3 og 1.4	Bilag III, punkt 1.3 og 1.4
Bilag IV, punkt 2	Bilag III, punkt 2
Bilag IV, punkt 2.1, tabel 3	Bilag III, punkt 2.1, tabel 5
Bilag IV, punkt 2.1, tabel 4	Bilag III, punkt 2.1, tabel 6
—	Bilag IV

Del B

FORORDNINGER, DER ÆNDRER FORORDNING (EF) nr. 3699/93

	<i>Nr.</i>	<i>EFT</i> <i>Side</i>	<i>Dato</i>
Rådets forordning (EF) nr. 1624/95 af 29. juni 1995	L 155	1	6.7.1995
Rådets forordning (EF) nr. 2719/95 af 20. november 1995	L 283	3	25.11.1995
Rådets forordning (EF) nr. 965/96 af 28. maj 1996	L 131	1	1.6.1996
Rådets forordning (EF) nr. 25/97 af 20. december 1996	L 6	7	10.1.1997